

українських уболівальників, провівши різноманітні активні заходи, що давно стали звичними для Європи та Америки.

Маркетинг у сфері фізичної культури і спорту має не стільки комерційний, скільки соціальний характер, являє собою особливий різновид соціальної роботи з населенням, технологію соціально-культурних нововведень, спрямованих, в широкому сенсі, на відтворення національного людського капіталу. Однак є ряд негативних моментів, пов'язаних з проникненням маркетингу в дану сферу. Маркетинг орієнтує спорт на отримання прибутку, перетворюючи його в комерційне шоу, стимулює процеси професіоналізації і комерціалізації спорту, знецінюючи його гуманістичні ідеали, підриває незалежність спорту (бізнесмени і рекламодавці починають втручатися в рішення спортивних питань) та інші [4].

Отже, спортивний маркетинг – це мистецтво об'єднати спорт та бізнес. Найважливішим завданням для цієї сфери є збільшення спортивної аудиторії та розширення спортивного ринку, щоб зберегти загальнодоступні, але цінні спортивні суб'єкти в ході розвитку глобалізації, пошук рішення для розширення спортивної аудиторії та спортивного ринку в процесі спортивної інтеграції. Для виробників спортивних товарів і послуг головним є зберегти саму суть спорту і не дозволити комерційним цілям повністю затьмарити цілі соціальні.

Література

1. Гуськов С.И. Спортивный маркетинг. - К.: Олимпийская литература, 2005.
2. Лаборатория маркетинга и Public Relations, 2006 [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.advlab.ru>.
3. Венжик Е. Пресса о развитии спортивного маркетинга в Украине // Деловой. - 2008. - №2.
4. Клуб маркетологов, 2010 [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.marketingclub.org.ua>.

Руслан ЧОРНИЙ

Тернопільський національний економічний університет

ІНВЕСТИЦІЙНА ПРИВАБЛИВІСТЬ УКРАЇНИ НА СВІТОВОМУ РИНКУ ІНВЕСТИЦІЙ

Важливим індикатором, який в глобальному розумінні відображає інвестиційну привабливість України в світовій економіці є її місце в рейтингу країн за сприянням розвитку бізнесу. Один із варіантів такого рейтингу із включенням до нього країн СНД і Балтії подано в табл.1.

Таблиця 1

Рейтинг країн СНД та Балтії за сприянням розвитку бізнесу на початок 2011 р.

Ранг	Країна	Рейтинг ведення бізнесу	Регістрація підприємств	Отримання дозволу на будівництво	Регістрація власності	Кредитування	Захист інвесторів	Оподаткування	Міжнародна торгівля	Забезпечення виконання контрактів	Ліквідація підприємств
1	Грузія	12	8	7	2	15	20	61	35	41	105
2	Естонія	17	37	24	13	32	59	30	4	50	70
3	Литва	23	87	59	7	46	93	44	31	17	39
4	Латвія	24	53	79	57	6	59	59	16	14	80
5	Киргизька Республіка	44	14	43	17	15	12	150	156	54	138

6	Вірменія	48	22	78	5	46	93	159	82	63	54
7	Азербайджан	54	15	160	10	46	20	103	177	27	88
8	Казахстан	59	47	147	28	72	44	39	181	36	48
9	Білорусь	68	7	44	6	89	109	183	128	12	93
10	Молдова	90	94	159	18	89	109	106	141	20	92
11	Російська Федерація	123	108	182	51	89	93	105	162	18	103
12	Таджикистан	139	136	178	87	168	59	165	178	40	64
13	Україна	145	118	179	164	32	109	181	139	43	150
14	Узбекистан	150	106	145	135	138	132	154	169	44	112
15	Туркменістан	н/д	н/д	н/д	н/д	н/д	н/д	н/д	н/д	н/д	н/д

Джерело: Світовий банк, ІФС [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://doingbusiness.org/rankings>.

В умовах глобальної економіки розподіл світового капіталу відбувається за рахунок переливу капіталу країни в країну. Тому, аналогічно до конкурентоспроможності товарів на ринках, відбувається ранжування країн, що прагнуть залучити інвестиції на ринку капіталів. При цьому один із найбільш поширених способів їх залучення – це інвестування у заснування і розвиток бізнесу. Світовий банк щороку формує рейтинг із понад 180 країн на основі критеріїв сприяння розвитку бізнесу, до яких відносять простоту реєстрації підприємства, отримання дозволу на будівництво, реєстрації власності, ліквідації підприємства, також враховується ступінь розвитку кредитування, системи захисту інвесторів, ефективність податкової системи, забезпеченість виконання контрактів, інтегрованість у світову економіку через систему міжнародної торгівлі.

Як бачимо, зі 183 країн світу, Україна посідає 145 місце. У вибірці з країн СНД (за винятком Туркменістану) та Балтії наше місце – 13 з 14. Серед найбільш проблемних аспектів ведення бізнесу в нашій країні – отримання дозволу на будівництво, реєстрація власності, система оподаткування, процедура ліквідації підприємства. До відносно позитивних характеристик вітчизняної економіки можна віднести умови кредитування і забезпечення виконання контрактів. Слід відмітити, що у порівнянні із попереднім роком рейтинг України зріс на дві позиції, в основному за рахунок полегшення процедури реєстрації підприємства. З точки зору запозичення досвіду, доцільно відзначити Грузію і країни Балтії, які посідають дуже високі місця – між 12 і 24. Такі обставини роблять їх економіку значно привабливішою для інвестування.

В цілому, якщо судити із признаних офіційних рейтингів різних міжнародних організацій, за даними 2010 року інвестиційний клімат в Україні є несприятливим. Окрім вище проаналізованого рейтингу сприяння розвитку бізнесу, наша країна займає одне з найнижчих місць за рівнем конкурентоспроможності за даними World Competitiveness Yearbook (57 місце із 58 країн), знаходиться в нижній частині рейтингу Корупційного індексу організації Transparency International (134 місце зі 178 країн), а також має досить низькі індекси економічної свободи Heritage Foundation (162 позиція зі 178 країн) та глобальної конкурентоспроможності економіки World Economic Forum (82 позиція зі 139 країн). Слід відмітити, що за всіма названими рейтингами Україна не тільки відстає, але й щороку погіршує своє становище, що найбільш характерним є для індексу економічної свободи та рейтингу ведення бізнесу.

Наталія ЧУБУР

ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»

ПОЛІТИЧНІ АСПЕКТИ ДІЯЛЬНОСТІ МІЖНАРОДНИХ ФІНАНСОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ТА ЕКОНОМІЧНА ПОЛІТИКА НАЦІОНАЛЬНОЇ ДЕРЖАВИ

Глобалізація світової політики передбачає зміни у міжнародній системі, що продовжує формуватися у XXI столітті. Всі держави будуть існувати в ситуації взаємозалежності, яка скорочує ступінь свободи їх діяльності через зростання значення інститутів політичної